

De zoon van Lynn

Nania stuurde haar Beetle over de provinciale weg alsof ze een computerspel speelde. Van links naar rechts scheerde ze langs de onregelmatigheden in het wegdek. De Beetle was tweedehands, maar nieuw tweedehands, zoals Nania het noemde. Er was nauwelijks in gereden.

Naast haar zat Godefrey, de zoon van Lynn. Dat was best een deftige naam en Nania had er plezier in om tegenover haar kennissen achteloos op te merken, dat ze naar haar vriend Godefrey ging.

- Waarom, vroeg Nania, heeft Lynn je eigenlijk Godefrey genoemd?

De Beetle was een cabrio, maar het was winter, tussen Kerst en Nieuwjaar, en de kap zat stevig dicht. Godefrey keek naar de thermometer.

- Mag ie wat lager? vroeg hij. Ik heb het nogal warm.

Nania zette de verwarming iets lager. Zij vond het wel lekker zo.

- Lynn is atheïst, of misschien agnostica. Godefrey is een oude vorm van Godfried. Het wil zoiets zeggen als vrede door God of in God, of wat je er maar van maken wilt. Voor Lynn betekent Godefrey echter vrij van God. Ze zag er ook een verwijzing in naar Freya, een Noorse godin. Ik ken die dame niet, maar het moet een felle tante zijn geweest.

- Ja... zei Nania aarzelend.

- Lynn redeneerde zo... Als de goden wel bestaan, kan mijn zoon beter beschermd worden door Freya dan door een mannelijke god. Mijn naam betekent volgens haar een vredig leven dankzij Freya, omdat ze mijn hoedster is. Anders betekent het gewoon vrij van God, de traditionele god. Die moet ze namelijk niet. Ze vind hem een patjepeeër, een god zonder beschaving, zoals je kunt verwachten van een lokale god die teveel macht krijgt. Ze vergelijkt hem weleens met de warlords in onontwikkelde gebieden, die eenmaal in de regering zich blijven misdragen, maar dan op grotere schaal.

- Ja, zei Nania weer. Toen vroeg ze:

- Wat is een agnosteka?

- Je hebt er geen reet van begrepen, zei Godefrey.

- Nee, zei Nania. Je kunt wel horen dat je door Lynn bent opgevoed. Ik zou willen dat ik meer geleerd had, maar na de HAVO had ik niet zo'n zin meer.

- Kan ik me voorstellen.

- Jij hebt wel gestudeerd, toch?

- Een beetje, zei Godefrey, maar daar komt mijn kennis niet vandaan. Lynn heeft me opzettelijk veel bijgebracht. Ze heeft bitter weinig vertrouwen in het Nederlandse onderwijssysteem.

- Ik vind het wel gezellig, dat je zoveel praat. Als Lynn in de buurt is, zeg je nooit veel.

- Omdat ze me zo al begrijpt. Ik hoef niet veel te zeggen en zij vertrouwt er op dat ik haar ook begrijp.

- Is dat niet saai?

- Nee, dat is wel prettig.

Nania moest even de aandacht bij de weg houden, omdat ze een boer met zijn koe wilde passeren. Ze was bang dat de koe een deuk in haar auto zou maken. Even later vroeg ze:

- Vind je mij dom?

- Dom? Nee, zei Godefrey, waarom zou ik je dom vinden? Als jij dom zou zijn, zat ik hier niet.

- Je hebt een lift nodig, omdat je zelf je pc niet mee kunt krijgen naar de LAN-party.

- Al moet ik kruipen met de pc op mijn rug, ik ga niet bij een dom mens in de auto zitten.

- Heb je dat ook van Lynn?

- Lynn amuseert zich uitstekend met domme mensen. Ik erger me alleen maar.

Dat wist Nania eigenlijk al. Lynn had het haar verteld. Maar die vond wel, dat hij het niet mocht laten merken.

- Lynn, zei Nania, heeft een echt pokergezicht. Je kunt gewoon niet zien wat ze denkt of wat ze voelt.

- Nee, zei Godefrey. Ze heeft een ongelooflijke beheersing. Ik zag eens hoe ze haar hoofd stootte tegen de punt van een keukenkastje. Ze schonk net thee in. Eerst schonk ze allebei de mokken in, voor haar en voor mij, ze hing er een theezakje in, zette de waterkoker weg en greep toen pas naar haar hoofd. Ze zei nog au ook.

- Ze zei wel au?
  - Ja, natuurlijk. Als ze pijn heeft, zegt ze au. Of ai. Sinds ze een voorstelling heeft bijgewoond van een flamencozanger, zegt ze vaker ai, soms aiaiaiaia.
  - Maar ze beheerst zich, zei je net.
  - Als ze pijn heeft, laat ze dat wel merken, maar alleen als het geen kwaad kan.
- Nania schakelde terug. Ze naderden een kruising.
- Waarom houden ze zo'n LAN-party eigenlijk in een dorp? Dat kun je toch beter in de stad doen?
- Godefrey keek geamuseerd naar Nania. Het vermogen van vrouwen om van de hak op de tak te springen, vond hij wonderlijk.
- We hebben veel ruimte nodig. Skunk woont in een boerderij. Hij heeft een schuur om laten bouwen tot een fitnesszaal. Daar kunnen we makkelijk met z'n allen in.
  - Een fitnesszaal? Hoe komt die jongen eigenlijk aan een boerderij? Woont hij nog bij zijn ouders in?
  - Ha, zei Godefrey met veel plezier, Skunk bij zijn ouders. Hoe oud denk je dat hij is?
  - Ongeveer zo oud als jij?
  - Welnee. Hij is zesendertig. En hij heeft geld zat.
  - O ja? zei Nania geïnteresseerd. Heeft hij een gezin?
  - Nee, nog niet. Hij zit meestal achter zijn pc en dan ontmoet je niet veel vrouwen.
  - Werkt hij niet?
  - Waarvoor? Hij hoeft nooit meer te werken. Zijn vader had een hoop grond. Een tijdje na zijn dood heeft Skunk dat allemaal verkocht. Best een slimme jongen. Hij moest successierechten betalen, daarom liet hij de grond laag in waarde schatten. De grond mocht alleen gebruikt worden als weidegrond. Maar toen de erfenis was afgehandeld, zette hij een louche projectontwikkelaar aan het werk. Uiteindelijk is alles verkocht als bouwkaavel. De projectontwikkelaar nam wel zijn deel, maar er bleef genoeg over voor Skunk.
  - Ja, en was hij wel zijn uitzicht kwijt, zei Nania. Dan is hij toch niet zo slim.
  - Hij heeft een hectare weidegrond om de boerderij gehouden. Skunk weet wat hij doet. Zo wordt die boerderij alleen maar meer waard. Mocht zijn geld opraken, dan verkoopt hij de hele zwik. Hij is net zo gelukkig in een flatje in de stad.
  - In een flatje in de stad heb je geen ruimte voor een fitnesszaal.
  - Dan neemt hij wel een abonnement op de sportschool. Het zijn andere tijden, Nania. Je hoeft zelf niet veel meer te hebben. Alles kan gehuurd worden, werkzaamheden worden verplaatst, relaties zijn virtueel. We leven al in de toekomst.
  - Volgens mij zit jij te vaak achter je pc, Godefreeeeeey.
- Hij grinnikte en zei:
- Als je Godefrey te lang vindt, kun je mijn naam altijd nog afkorten.
  - Hoe noemden ze je op school?
  - Godefrey. Van mij mochten ze mijn naam best in verkorte vorm gebruiken, maar dat wilden ze niet.
  - Hoe is je naam verkort?
  - God. Zeg maar God.
- Nania schoot in de lach.
- God, zei ze. Nee, die is mooi. Ik kan me wel voorstellen, dat niemand je zo aan wilde spreken.
  - Lynn heeft dat voorzien. Ze wilde mij een naam geven, die niet afgekort zou worden.
  - Toch, Lynn noemt jou geen Godefrey.
  - Nee, maar dat zal wel zijn omdat ik als kind zo vertederend was.
  - Ja, beslist.
  - Werkelijk waar. Ik kon mijn naam niet goed uitspreken. Ik zei zoiets als Gojfee. Lynn is me toen Goj gaan noemen. Beter dat, dan Fee.
  - Dat bedoel ik nou. Lynn is niet zo consequent als je zou denken. Ze heeft zelf je naam verkort. Ik heb zelfs een tijdje gedacht, dat je echt Goj heette.
  - Goj heeft een betekenis. Het betekent niet-Jood. Aangezien we in een Judeo-Christelijke cultuur leven, vertaalt zij Goj als niet-gelovig.
  - Volgens mij weet ze er wel veel van.

- Van wat? vroeg Godefrey.
  - Nou, van het geloof en zo. Terwijl ze niet eens gelooft!
  - Lynn verdiept zich in het denken en doen van mensen. Ze is beschouwend van aard. Als je mensen wilt leren kennen, dan moet je vooral hun cultuur bestuderen. Religie hoort daar ook bij.
  - Dus ze is wel in mensen geïnteresseerd?
  - Dat weet ik niet. Misschien wil ze alleen maar haar vijand leren kennen. Ze heeft eigenlijk niet veel met mensen op. Of ze wil zich met mensen amuseren, dat zou ook kunnen.
  - Goh... zei Nania nadenkend. Die Lynn.
  - Ze schijnt je nogal te fascineren.
  - Huh? O... ja... Nee, dat komt, ik heb laatst Renee gesproken en die zei het een en ander over Lynn.
  - Renee is Lynn volgens mij meer dan zat.
  - Hoe kom je daar nou weer op?
  - Dat zei Lynn laatst zelf. Blijkbaar heeft Renee haar laten weten dat ze hun vriendschap welletjes vond. Dat lijkt me duidelijk genoeg. Voor Lynn kwam het overigens als een verrassing. Ze heeft het niet aan zien komen. Dat zit haar nogal dwars.
- Nania sloeg van schrik een hand voor haar mond.
- Stomme trut... zei ze.
  - Wie? Lynn of Renee?
  - Nee, ik! Ik moest van Renee doorgeven, dat het zo wel goed was.
  - Wat goed was?
  - Nou, het. Renee was een beetje boos en ik denk dat ze Lynn wilde laten weten, dat ze niet meer boos was. Later zei ze, dat het welletjes was. Ik heb dat tegen Lynn verteld. Dat wilde Renee ook, dat ik het zou vertellen.
  - En wat zei Lynn?
  - Niets bijzonders. Ze liet niet merken wat ze er van vond. Ik was al blij dat alles weer goed was tussen die twee. Ik dacht echt, dat Renee bedoelde dat ze de ruzie zat was.
  - Weet je dat wel heel zeker? Als je zegt, het is zo wel goed, dan geef je aan dat je geen behoefte hebt aan een vervolg. Het klinkt toch alsof Renee een einde aan hun vriendschap wilde maken.
  - Ik ga meteen bellen, zei Nania. Geef me mijn tas eens aan. Die ligt op de achterbank.
  - Niet nodig, zei Goj. Je mag trouwens niet mobiel bellen, als je rijdt.
  - Dan stop ik wel even.
  - Als je het niet erg vindt, we zijn al laat. Ik bel wel.
  - Da's goed. Bel Lynn...
  - Ik bel Lynn.
  - En zeg haar vooral, dat Renee haar nog steeds als haar beste vriendin beschouwt.
- Godefrey haalde zijn mobiel tevoorschijn. Maar hij twijfelde.
- Weet je zeker, vroeg hij, dat Renee het goed bedoelde?
  - Volgens mij wel.
  - Wat zei ze dan nog meer? Je had het daarnet over het een en ander.
  - Even denken... Ze zei dat Lynn niemand nodig heeft, dat kan ik me nog herinneren. O ja, en dat alles wat Renee leuk vindt maar onnozel is.
  - Dat zegt Lynn?
  - Ja, omdat ze zo cynisch is.
  - Volgens Renee?
  - Dat zei ze wel. Ze vindt Lynn ook excentriek en een beetje maf, terwijl ze zelf normaal is.
  - Wil ze normaal zijn? Of was ze jaloers?
  - Nee, helemaal niet. Renee was zelfs blij, toen ik zei dat zij supernormaal was. Tenminste... dat denk ik.
- Godefrey stopte zijn mobiel weer weg.
- Bel je niet? vroeg Nania.
  - Als ik het zo hoor, zei hij, dan heeft Renee inderdaad geen behoefte meer aan Lynn, als vriendin.
  - Dat kan niet, protesteerde Nania. Die twee zijn onafscheidelijk!

- Dat zal best. Maar Lynn is altijd lovend over Renee. Ik heb haar nog nooit iets negatiefs over Renee horen zeggen. Terwijl Renee blijkbaar niets anders doet dan commentaar op haar leveren.
Nania zuchtte.

- Ik en mijn grote mond.... Eerst maak ik de vriendschap tussen Renee en Lynn stuk en nu ben jij ook al boos. Ik had m'n mond moeten houden tegen haar zoon. Natuurlijk ben je loyaal.

- O, niet dat het mij veel kan schelen. Het is zo. Lynn heeft niemand nodig. Maar sinds ze Renee kent, heeft ze wel veel meer plezier.

- Ja, maar je zei daarstraks al, dat Lynn misschien mensen gebruikt om zich mee te amuseren. Hoe weet jij dat Lynn werkelijk dol is op Renee? Als Renee nou eens niet jaloers is, maar de situatie door heeft gekregen en er voor bedankt om nog langer als pias te worden gebruikt?

- Ook goed, zei Godefrey. In dat geval hoeven we niets te ondernemen. Ze zijn zonder elkaar net zo goed af als met elkaar. En anders vinden ze elkaar wel weer.

- Ik krijg hier een rotgevoel van. Het is allemaal mijn schuld.

- Ja.

- Ja? Dat kwam er vlot uit, zei Nania verontwaardigd.

- Natuurlijk is het niet jouw schuld. Renee kan Lynn zelf wel bellen, daar heeft ze jou niet voor nodig. Maar ze doet het niet.

- En Lynn? Wat zegt die?

- Daar zit ik net aan te denken, zei Godefrey. Ze zat laatst alleen naar een film te kijken en toen ik in de huiskamer kwam, vroeg ik of het een leuke film was. Ze zei van wel en ook dat Renee het een schitterende film zou vinden. Maar toen ik zei, dat ze Renee toch kon uitnodigen om te komen kijken, zei ze, dat ze het zo wel interessant vond.

- Interessant? Dat ze haar beste vriendin niet meer ziet?

- Ze zei iets over half onder de dekens slapen. Weten dat je het warm en gezellig kunt hebben, maar fantaseren dat je alleen in de kille en barre wereld staat. Ik heb maar niet verder gevraagd. De clan was online en ik had geen tijd om lang te praten.

- Half onder de dekens...

- Ze is heel erg ziek geweest. Overigens, ik heb haar prima verzorgd. Dat mag ik wel even vermelden. Nania keek hem met een waarderende glimlach aan.

- Je bent een schat, zei ze.

- Jazeker, een schat. Zullen we vanavond vrijen?

- Nee.

- We zijn alleen maar vrienden? vroeg hij met een glimlach.

- Ja, we zijn vrienden.

- Voor altijd en altijd, grapte hij.

- Dat weet ik niet, zei Nania.

- Niet? Ik bent toevallig wel een schat, hoor.

- Ja, zei Nania, dat wel. Maar je bent door Lynn opgevoed. En je hebt haar genen. Er komt vast een tijd, dat je liever alleen onder de dekens ligt.

- Half onder de dekens.

- Ook goed. Zeg, ik zet de verwarming toch weer iets hoger. Ik vind het koud.

- Als in een kille en barre wereld, zei Godefrey met een grafstem.

- Hou eens op, klier.

- Eenzaam staat Lynn in het maanlicht op een heuveltop.

- Waarom een heuveltop?

- Lynn is dol op heuvels. Terwijl, ging hij met een zware stem verder, Renee grimmig in haar tuintje het onkruid staat te wieden.

- Renee vindt tuinieren inderdaad heel erg leuk.

- Zullen zij weer samenkomen? Kijk ook volgende week naar: Moderne tijden! Met een gastoptreden van Nania, de gevallen vrouw.

- Hou op! Ik vind het helemaal niet leuk.
Godefrey grinnikte.

- Ik hoop dat ik win, zei hij met een normale stem.
  - Ik hoop het ook voor je.
  - Hoe laat kom je me ophalen?
  - Och, zei Nania, ik blijf maar. Zoveel heb ik vandaag niet te doen.
  - Je blijft?! Maar er is voor een vrouw niks te beleven. We zitten de hele dag te gamen!
  - Ik amuseer me wel, zei Nania laconiek.
  - Mij best. Als jij graag voor muurbloempje wilt spelen.
  - Misschien leer ik er nog iets van.
  - O ja? Zou dat nodig zijn, denk je?
  - Waarom niet? Computers zijn best interessant.
  - Dat is zo, zei Godefrey. Maar weet je wat veel interessanter is?
  - Nee, wat?
  - Een rijke vrijgezel als Skunk.
- Nania knikte instemmend.
- Ja, zei ze, je bent echt de zoon van Lynn.